

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/144/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7718201204
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7718201204.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Moniky Koščovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: Spoločenstvo vlastníkov bytov VEŽIAK, so sídlom v Michalovciach, V1 Nad Laborcom 1768/2, IČO: 35 548 070, zastúpeného Mgr. Miroslavou Pyšniakovou, advokátkou, so sídlom v Michalovciach, M. Gorkého 1, proti žalovanému: GeCom, s.r.o., so sídlom v Michalovciach, Hviezdoslavova 6082/1A, IČO: 36 705 268 zastúpeného JUDr. Jánom Mikulákom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Františkánska 5, o zaplatenie 160,08 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 15.07.2020 sp. zn. 7C/19/2018

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 15.07.2020 č.k. 7C/19/2018-168 a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len súd prvej inštancie alebo súd) rozsudkom zo dňa 15.07.2020 č.k. 7C/19/2018-168 žalobu zamietol a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 160,08 € s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia za užívanie nebytových priestorov za obdobie od 23.02.2016 do 23.02.2018.

3. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že žalobca ako prenajímateľ a žalovaný ako nájomca uzavreli zmluvu o prenájme nebytových priestorov dňa 01.10.2009, predmetom ktorej bol prenájom nebytového priestoru v bytovom dome M., súp.č. XXXX, Michalovce, ul. N. R. Č.. X, na pozemku parc.č. XXX/XX, R. Č.. XXXX, kat. územie Strážany, pre umiestnenie rozvádzača prívodnej kabeláže pre zabezpečenie služieb internetu pre vlastníkov bytového domu. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú a to 15 rokov od 01.10.2009 do 30.09.2013. Dňa 25.01.2013 bola predmetná zmluva zo strany žalobcu vypovedaná z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovaným. Výpovedná lehota uplynula dňa 31.07.2013, čím nájom uvedených nebytových priestorov zanikol. Žalovaný za obdobie od 23.02.2016 do 23.02.2018 vrátane, t.j. 24 mesiacov užíval a aj naďalej užíva pre podnikateľské účely nebytový priestor bez právneho dôvodu, čím na strane žalovaného dochádza k bezdôvodnému obohateniu. Žalovaný namietal nárok žalobcu s tým, že je nedôvodný a odporuje platnej právnej úprave. Poukázal na to, že na vzniknutú situáciu je potrebné aplikovať zákon č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len ZEK). V zmysle § 66 uvedeného zákona podnik môže v nevyhnutnom rozsahu, ak je to vo verejnom záujme, zriaďovať a prevádzkovať verejné siete, vstupovať v súvislosti so zriaďovaním, prevádzkovaním, opravami a údržbami vedenia na cudziu nehnuteľnosť. Podľa názoru žalovaného žalobcovi vznikol nárok iba na jednorázovú náhradu, ktorú si musí vlastník nehnuteľností uplatniť u príslušného podniku do 1 roka odo dňa vzniku núteného obmedzenia v

užívání nehnuteľností, inak toto právo zaniká. V nadväznosti na zánik nájomnej zmluvy žalovaný oznámil vlastníkom nachádzajúcim sa v dotknutej nehnuteľnosti prevádzkovanie verejnej siete. K začatiu prevádzkovania verejnej siete v súlade so zákonom došlo 01.08.2013.

4. Citujúc ust. § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 2 ods. 1-16, § 5 ods. 1-4, § 6 ods. 1-6, § 66 ods. 1-4,6-12, § 68 ods. 1-6 zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „ZEK“) súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

5. Súd konštatoval, že v danom prípade bolo spornou otázkou to, či po uplynutí nájomného vzťahu vzniklo na strane žalovaného oprávnenie zo zákonného vecného bremena v zmysle § 66 ZEK. Uviedol, že žalovaný si splnil oznamovaciu povinnosť, pričom z § 6 ods. 1 písm. a/ ZEK (správne § 66 ods. 1 písm. a/ ZEK - poznámka odvolacieho súdu) je zrejmé, že podnik môže v nevyhnutnom rozsahu, ak je to vo verejnom záujme, zriaďovať a prevádzkovať verejné siete a stavať i vedenia na cudzej nehnuteľnosti. Súd pri skúmaní otázky preukázania verejného záujmu pri zámere vykonať niektoré zo zákonných oprávnení uvedených v § 66 ods. 1 ZEK dospel k záveru, že v danom prípade je daný verejný záujem na budovaní sietí. Stotožnil sa s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1Co 151/2019 zo dňa 26.02.2020, v ktorom súd poukázal na uznesenie vlády SR č. 136 zo dňa 02.03.2011, ktorým bola schválená národná stratégia pre širokopásmový prístup v Slovenskej republike, ktorá zohľadňuje zámery „stratégie na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu EURÓPA 2020“, v zmysle ktorej jedným z cieľov tejto stratégie je do konca roka 2020 umožniť prístup vysokorýchlostnému internetovému pripojeniu s prenosovou rýchlosťou 30 megabitov/sekunda pre všetkých občanov, verejnú správu, podnikateľský sektor i tretí sektor. Je preto nespochybniteľné, že splnenie cieľov tak národnej stratégie N pre široké pásmo, prístup, ako aj programového vyhlásenia vlády SR je verejným záujmom. Preto podniky, ktoré prispievajú k plneniu tohto cieľa, majú charakter verejného záujmu.

6. Súd prvej inštancie poukázal aj na predložený výpis listu vlastníctva č. 6634, kat. úz. Strážany s vyznačenou ťarchou vecného bremena zriadeného v prospech žalovaného, a tak mal za to, že na strane žalovaného v predmetnej veci došlo k vzniku vecného bremena v zmysle § 66 ods. 2 ZEK a tento prevádzkuje verejnú sieť v nevyhnutnom rozsahu a vo verejnom záujme.

7. S poukazom na uvedené žalobcovi preto nevznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a žalobu v predmetnej veci zamietol. Konštatoval, že v danom prípade žalobcovi vznikol iba nárok na jednorazovú primeranú náhradu za nútené obmedzenie užívania nehnuteľností. Túto si žalovaný mohol uplatniť do jedného roka odo dňa vzniku takéhoto núteného obmedzenia v užívání nehnuteľností, a to do 01.08.2014, pričom žaloba v predmetnej veci bola podaná dňa 23.02.2018.

8. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP.

9. Proti tomuto rozsudku podal z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd zrušil v celom rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že žalovaného zaviazal žalobcovi zaplatiť sumu 320,16 eur s príslušenstvom a priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

10. Žalobca sa nestotožnil so skutkovým konštatovaním a právnym záverom súdu prvej inštancie a uviedol, že súd pochybil pri hodnotení dôkazov, keď neprihliadol na zistené skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania. Skutkový stav ustálený súdom prvej inštancie nemá oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré dôkazy súd pri ich hodnotení aj nesprávne ustálil. Uviedol, že súd prvej inštancie pochybil, ak sa bez výhrad stotožnil s argumentáciou žalovaného, že mu vzniklo zákonné vecné bremeno. Zákon totiž oprávnenia vyplývajúce z § 66 ZEK viaže na splnenie podmienok, ktoré sú v tomto zákone presne definované. Uviedol, že keďže tieto práva predstavujú závažný zásah do vlastníckeho práva, ZEK stanovuje podmienky, za ktorých možno tento zásah uskutočniť. Základnou podmienkou je preukázanie verejného záujmu, na ktorý sa kumulatívne viaže druhá podmienka, a to len v nevyhnutnom rozsahu. ZEK konkrétne nedefinuje, ktoré verejné siete sú vo verejnom záujme a neobsahuje ani kritériá, ktoré je pri posúdení verejného záujmu potrebné preukázať, a preto je potrebné posudzovať verejný záujem vždy v konkrétnom prípade individuálne voči konkrétnemu vlastníkovi nehnuteľnosti. Žalovaný si svoju

dôkaznú povinnosť preukázať verejný záujem nespĺnil. Podľa názoru žalobcu nie každé budovanie akejkoľvek širokospektrálnej siete na ktoromkoľvek mieste a nehnuteľnosti je automaticky vo verejnom záujme a nie je možné ho vopred a priori stanoviť, ako to posúdil súd prvej inštancie. V bytovom dome je plne vybudovaná funkčná verejná elektronická komunikačná sieť a okrem žalovaného poskytujú elektronické komunikačné služby ďalší poskytovatelia napr. Slovak Telecom a.s., Minet Slovakia s.r.o., AVIS s.r.o. Nitra, pričom koncoví užívatelia - vlastníci bytového domu majú možnosť ich využívať. Súd prvej inštancie dostatočne neprihliadol na tú skutočnosť, že v predmetnom bytovom dome je dlhodobo plne vybudovaná funkčná verejná elektronická komunikačná sieť a okrem žalovaného elektronické komunikačné siete poskytujú aj ďalší poskytovatelia, z čoho vyplýva, že koncoví užívatelia majú možnosť tieto služby využívať. Uvedení poskytovatelia elektronickej komunikačnej siete majú uzavreté platné nájomné zmluvy, odsúhlasené vlastními bytov a nebytových priestorov na zhromaždení a tieto nájomné zmluvy boli súdu predložené. Poukázal na stanovisko Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR zo dňa 21.12.2011 k otázke preukázania verejného záujmu, a to, že vo verejnom záujme je budovanie elektronických komunikačných sietí v oblastiach, kde nie sú žiadne siete alebo hospodárska súťaž, alebo je hospodárska súťaž minimálna. V prípade, že v bytových domoch už nejaký poskytovateľ pôsobí, sa právne vzťahy riadia zákonom č. 182/1993 Z.z., podľa ktorého o skutočnostiach týkajúcich sa bytového domu rozhoduje zhromaždenie vlastníkov domu. O sprístupnenie inštalácie optickej kabeľáže pre zriadenie elektronickej komunikačnej siete v predmetnom bytovom dome požiadal okrem iných podnikov aj podnik Orange Slovensko, a.s., avšak na zhromaždení vlastníkov bytov ich žiadosť nebola odsúhlasená. Vzhľadom na pôsobenie viacerých poskytovateľov telekomunikačných sietí v predmetnom bytovom dome, ktorí poskytujú rovnaké alebo obdobné služby, o verejnom záujme v danom prípade nemôže byť reč už len primárne z toho titulu, že je tu dostatočná konkurencia, ktorá vylučuje použitie ustanovenia § 66 ZEK.

11. Prevádzkovanie verejnej siete žalovaným v bytovom dome nespĺňa ani ďalšiu podmienku, a to prevádzkovať verejnú sieť na cudzej nehnuteľnosti v nevyhnutnom rozsahu. Ust. § 66 ods. 1 ZEK je potrebné chápať v súlade s príslušnými článkami druhej hlavy Ústavy SR, v ktorej sú zakotvené základné práva a slobody, a podľa ktorých vlastníctvo zaväzuje a nemožno ho zneužiť na ujmu práv iných alebo v rozpore so všeobecnými záujmami, chránenými zákonom. Počet zákazníkov, ktorí využívajú verejnú sieť žalovaného ako poskytovateľa elektronických komunikačných služieb, je minimálny, preto súčasný zásah žalovaného do vlastníckeho práva žalobcu resp. vlastníkov bytového domu nie je nevyhnutný. Záujmy žalovaného ako súkromnej spoločnosti nemôžu byť nadradené záujmom vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorých vlastnícke právo je chránené Ústavou SR. Podľa názoru žalobcu žalovaný neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal, že mu vzniklo oprávnenie zo zákonného vecného bremena k zriaďovaniu a prevádzkovaní verejnej siete internetu v predmetnom nebytovom priestore, ani nepreukázal, že má platnú nájomnú zmluvu odsúhlasenú na zhromaždení vlastníkov bytov a nebytových priestorov v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z., ktorá by mu umožňovala užívať predmetný nebytový priestor za účelom prevádzkovania internetu v predmetnom bytovom dome.

12. O preukázaní vzniku zákonného vecného bremena nesvedčí ani zápis zákonného vecného bremena v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX, k.ú. B. v prospech žalovaného, pretože tento zápis nemá konštitutívny účinok, ale záznamom zapísané vecné bremeno má deklaratórny účinok a evidenčný význam. Evidenčný charakter záznamu nemá vplyv na vznik, zmenu a zánik práv k nehnuteľnostiam.

13. Žalobca do pozornosti odvolacieho súdu dal skutočnosť, že žalovaný svoju elektronickú komunikačnú sieť aj naďalej prevádzkuje v rozpore so zákonom, bez rozhodnutia stavebného úradu, bez projektovej dokumentácie, bez oficiálnej NN elektrickej prípojky (keďže účelovo je napojený na byt súkromného vlastníka), bez súhlasu vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome a bez nájomnej zmluvy. Navyše z odborného posudku, ktorý vypracoval Ing. R. B. dňa 04.07.2014 č. 036/7/14 MI, nachádzajúceho sa v súdnom spise bolo preukázané, že montáž káblov spoločnosti GeCom s.r.o. na strešných konštrukciách vežového bytového domu na ul. N. R. XXXX/X, Michalovce bola vykonaná neodborne a ani spôsob ukotvenia závesných káblov nebol štandardný. Odborný posudok potvrdil priamy kontakt káblov s atikou strojovne výťahu, tak aj priamy kontakt s atikou obvodovej steny bytového domu s možným poškodením týchto strešných konštrukcií. Zo záverov uvedených v odbornom posudku vyplýva, že spôsob kotvenia predmetných závesov na anténny stožiar STA je nevyhovujúci, pre preťaženie jeho konštrukcie, sú tam aj neprípustné silové pôsobenia, nevhodné spojenie lanko - kábel, ako aj nevyhovujúce zasahovanie do ostatných strešných konštrukcií (atika budovy, konštrukcie T-Mobil a pod.) a doporučoval uvedené zariadenie odstrániť a doložiť spracovanú projektovú dokumentáciu so

schválením na príslušnom stavebnom úrade s tým, aby bola realizovaná výstavba nového predmetného káblového spojenia. Žalovaný takúto projektovú dokumentáciu ani žalobcovi a ani súdu nepredložil. Takýto subjekt, ktorý sám neplní zákonom ustanovené povinnosti, nemôže v právnom štáte požívať právnu ochranu.

14. Nesprávnosť napadnutého rozhodnutia žalobca videl aj v tom, že sa súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia ani len nezmienil o záveroch súdu v obdobnej veci, kde spor bol vedený medzi tými istými stranami a v ktorom spore súd nárok žalobcu voči žalovanému o vydanie bezdôvodného obohatenia považoval za dôvodný, pretože žalovaný nepreukázal, že mu vzniklo oprávnenie zo zákonného vecného bremena. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí vôbec nezmienil o tom, ako bolo vyhodnotené vykonané dokazovanie v obdobnej veci, ani neuviedol, z akého dôvodu na závery súdu v totožnej veci neprihliadol. Súd sa argumentačne nevysporiadal so závermi uvedeného rozhodnutia (sp.zn. 16C/348/2015 zo dňa 21.02.2018 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 9Co 307/2018 zo dňa 22.05.2019). Závery tunajšieho súdu, ako aj odvolacieho súdu v citovaných rozhodnutiach súd prvej inštancie absolútne odignoroval vziať do úvahy pri formulovaní svojho rozhodnutia. Žalobca poukázal na to, že súd má poznať svoju vlastnú judikatúru, t.j. aj rozhodnutia iných sudcov, resp. senátu toho istého súdu a túto judikatúru musí zohľadniť bez ohľadu na to, či na ňu samotné strany sporu poukazujú. V tejto súvislosti poukázal na to, že rozdielna rozhodovacia prax súdu o totožných resp. obdobných veciach nie je žiaduca. Zákonná formulácia princípu právnej istoty je vyjadrená v čl. 2 CSP a chráni hodnotu predvídateľnosti práva resp. súdnych rozhodnutí, ako jednu z najvyšších ústavných hodnôt materiálneho právneho štátu. Z uvedených dôvodov považoval napadnuté rozhodnutie za nezákonné a arbitrárne.

15. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že verejný záujem nie je možné preukázať konkrétnymi dôkazmi, keďže je to abstraktný pojem. Verejným záujmom nie je zároveň aj záujem väčšiny. Pre posúdenie vzniku vecného bremena nie je podstatné, či sú na danom mieste poskytované služby aj inými subjektmi alebo nie. Pri posudzovaní verejného záujmu v tomto prípade je potrebné brať na zreteľ záujem štátu, ako aj EÚ na informatizácii spoločnosti, a tým umožniť občanom členských štátov Európskej únie využívať výhody kvalitnejších a lacnejších elektronických komunikačných služieb, posilniť práva spotrebiteľov, aby mali možnosť výberu služieb od viacerých poskytovateľov služieb. Uvedené bolo obsahom reformy, ktorou sa pripravila revízia právnych predpisov regulačného rámca elektronických komunikácií Európskej únie z roku 2002, ktorá začala publikáciou návrhov v roku 2007. Predstavovala hlavný krok k dosiahnutiu jednotného európskeho informačného priestoru a široko dostupnej informačnej spoločnosti. Reforma, ktorá vstúpila do platnosti v novembri 2009, sa premietla do dvoch smerníc, a to Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/136/ES z 25.11.2009 a Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/140/ES z 25.11.2009. Pri posudzovaní verejného záujmu je potrebné prihliadať aj na povinnosti žalovaného, ktoré mu vyplývajú zo zákona o elektronických komunikáciách, a to najmä z ust. § 43 ods. 2 písm. a/ ZEK, a to uzavrieť zmluvu o pripojení s každým záujemcom o poskytovanie verejnej služby. Za týmto účelom zriadil zákonodarca podnikom poskytujúcim pripojenie do elektronickej komunikačnej siete oprávnenia k cudzím nehnuteľnostiam. To, že zriaďovanie a prevádzkovanie elektronických komunikačných sietí je vo verejnom záujme, vyplýva aj zo samotnej dôvodovej správy k zákonu o elektronických komunikáciách.

16. Pokiaľ žalobca predložil nájomné zmluvy uzatvorené s inými poskytovateľmi telekomunikačných služieb, žalovaný je toho názoru, že žalobcom predložené dôkazy nie sú relevantné na prejednávanú vec, keďže v prípade existencie vyššie uvedených nájomných vzťahov má zároveň dôjsť aj k poskytovaniu iných služieb, ku ktorým nedochádza ku zriadeniu zákonného vecného bremena. Zdôraznil, že nie je možné ustáliť, že v prípade, ak v bytovom dome poskytujú internetové služby aj iné spoločnosti, nie je daný verejný záujem na zriadení a prevádzkovaní elektronickej komunikačnej siete. Len samotná okolnosť, že v bytovom dome sú aj iní poskytovatelia internetových služieb, nemá za následok nemožnosť vzniku vecného bremena v súlade s ust. § 66 ZEK. Pokiaľ žalobca poukázal na to, že žalovaný svoju elektronickú komunikačnú sieť prevádzkuje v rozpore so zákonom, žalovaný uviedol, že elektronická komunikačná sieť realizovaná žalovaným je umiestnená v uzavretom priestore stavby, z ktorej je vedený jej zvod. Podľa ust § 56 písm. b/ a i/ stavebného zákona sa stavebné povolenie ani ohlásenie nevyžaduje. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný neporušil stavebné predpisy, ako to uvádza žalobca. Z posudku predloženého žalobcom, ktorý bol vypracovaný Ing. R..B., vyplýva len technické riešenie, akým spôsobom je umiestnená dátová kabeľáž. Nie je zrejmé, čo týmto odborným posudkom žalobca sleduje, keďže nedáva odpoveď na otázku, či uvedená stavba bola zriadená v súlade s ust. §

66 ZEK, t. j. došlo ku zriadeniu z vecného bremena alebo nie. Pokiaľ žalovaný poukázal na rozhodnutie okresného súdu, ktoré je v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach právoplatné, žalovaný je toho názoru, že posúdenie otázky verejného záujmu a vzniku vecného bremena je potrebné posudzovať v každom prípade individuálne a sudy nie sú viazané názormi alebo rozhodnutiami v iných veciach. Je potrebné zdôrazniť, že súd prvej inštancie vychádzal aj zo záverov uvedených v uznesení Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1Co 151/2019 zo dňa 26.02.2020 ako posledného rozhodnutia v konaniach vedených medzi stranami sporu.

17. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako správny potvrdil a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

18. Strany sporu nevyužili právo na podanie odvolacej repliky a dupliky.

19. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP.

20. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejavíť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

21. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f/ CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 193 CSP.

22. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

23. Súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne vec nesprávne právne posúdil, ak vychádzal zo záveru, že žalovaný preukázal verejný záujem na zriadení a prevádzkovaní verejnej siete a tak mu vzniklo oprávnenie zo zákonného vecného bremena v zmysle § 66 ZEK, čím je naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP. Podľa názoru odvolacieho súdu tento záver súdu prvej inštancie je predčasný.

24. Podstatnou otázkou z hľadiska rozhodnutia vo veci je posúdenie, či žalovaný mal v žalovanom období (23.02.2016 až 23.02.2018) oprávnenia v zmysle § 66 ods. 1 písm. a/ zák. č. 351/2011 Z.z., teda oprávnenia vyplývajúce z vecného bremena viažuceho sa k nehnuteľnosti.

25. Túto otázku, t. j. otázku vzniku zákonného vecného bremena podľa § 66 zák. č. 351/2011 Z.z. v znení účinnom do 01.01.2018 medzi totožnými sporovými stranami súd prejudiciálne vyriešil v konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 16C/348/2015 a na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 9Co/307/2018 tak, že v prospech žalovaného nevzniklo zákonné vecné bremeno.

26. Predmetom sporu vedeného na Okresnom súde Michalovce sp. zn. 16C/348/2015 bolo vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 153,41 € s príslušenstvom za obdobie od 01.08.2013 do 30.06.2015. Súd rozsudkom zo dňa 21.02. 2018 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 153,41 € s príslušenstvom a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Dospel k záveru, že žalovaný nepreukázal vznik oprávnenia zo zákonného vecného bremena k zriaďovaniu a prevádzkovaní verejnej siete internetu v predmetnom bytovom priestore podľa § 66 ZEK. Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 9Co/307/2018 zo dňa 22.05.2019 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

27. Rozsudkom Okresného súdu Michalovce č. k. 16C/348/2015-170 zo dňa 21.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Co/307/2018 - 109 zo dňa 22.05.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.07.2019, bola teda právoplatne vyriešená otázka neexistencie zákonného vecného bremena žalovaného vo vzťahu k nehnuteľnosti v správe žalobcu v žalovanom období od 01.08.2013 do 30.06.2015. Pokiaľ po uplynutí tohto obdobia nedošlo k zmene skutočností alebo právnej úpravy rozhodnej z hľadiska vzniku zákonného vecného bremena, nemohol súd otázku existencie zákonného vecného bremena posudzovať inak.

28. Súd prvej inštancie vôbec nezohľadnil závery vyššie uvedeného právoplatného rozsudku v obdobnej veci totožných sporových strán (predmetom sporu bolo vydanie bezdôvodného obohatenia za iné obdobie medzi totožnými sporovými stranami a odôvodnené totožnými skutkovými okolnosťami) a svoj odlišný právny názor neodôvodnil ani poukazom na zmenu skutkových okolností, ktoré by boli nastali v žalovanom období oproti obdobiu, ktoré bolo rozhodujúce z hľadiska rozhodovania vo veci sp. zn. 16C/348/2015.

29. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku dôvod tohto jeho postupu nie je zřejmý, hoci súd konanie prerušil do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 16C/348/2015 s odôvodnením, že sa v ňom rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v tu prejednávanej veci.

30. Po právoplatnom skončení vyššie uvedeného konania jeho závery nerešpektoval a bez bližšieho odôvodnenia sa iba stotožnil so závermi zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/151/2019, vydaného v konaní o vypratanie nehnuteľností medzi tými istými sporovými stranami.

31. Čo sa týka rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/151/2019, z ktorého vychádzal súd prvej inštancie v tomto konaní a na ktoré sa odvolával žalovaný, odvolací súd konštatuje, že v spore nebolo právoplatne rozhodnuté. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí síce poukázal na uznesenie vlády SR č. 136 z 02. marca 2011, avšak uložil súdu prvej inštancie opätovne posúdiť uplatnený nárok, a jednoznačne zistiť, či došlo alebo nedošlo k vzniku vecného bremena v zmysle § 66 ods. 2 ZEK, teda zaoberať sa tým, či žalovaný zriadil a prevádzkuje verejnú sieť v nevyhnutnom rozsahu a vo verejnom záujme (bod 23 rozhodnutia).

32. V žalovanom období (23.02.2016 až 23.02.2018) boli práva a povinnosti k cudzím nehnuteľnostiam upravené v § 66 zák. č. 351/2011 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2017 a aj v znení účinnom od 01.01.2018.

33. Práva podľa ust. § 66 ods. 1 ZEK predstavujú závažný zásah do vlastníckych práv. Zákon však zakotvuje podmienky, za ktorých sa tento zásah môže uskutočniť. V prípade verejných elektronických komunikačných sietí je základnou podmienkou preukázanie verejného záujmu pri zámere vykonať niektoré zo zákonných oprávnení uvedených v § 66 ods. 1 ZEK. Určenie, čo je verejným záujmom, je pritom potrebné posudzovať vždy v každom prípade osobitne.

34. Podľa ust. § 66 ods. 1 ZEK v znení účinnom do 31.01.2017, podnik môže v nevyhnutnom rozsahu a ak je to vo verejnom záujme a) zriaďovať a prevádzkovať verejné siete a stavať ich vedenia na cudzej nehnuteľnosti, b) vstupovať v súvislosti so zriaďovaním, prevádzkovaním, opravami a údržbou vedení na cudziu nehnuteľnosť, c) vykonávať nevyhnutné úpravy pôdy a jej porastu, najmä odstraňovať a okliesňovať stromy a iné porasty ohrozujúce bezpečnosť a spoľahlivosť vedenia, ak to po predchádzajúcej výzve neurobil vlastník alebo užívateľ pozemku.

35. Podľa ust. § 66 ods. 2 ZEK v znení účinnom do 31.01.2017, povinnosti zodpovedajúce oprávneniam podľa odseku 1 písm. a) sú vecnými bremenami viaznucimi na dotknutých nehnuteľnostiach. Návrh na vykonanie záznamu do katastra nehnuteľností podá podnik.

36. Podľa ust. § 66 ods. 1 ZEK v znení účinnom od 01.01.2018, podnik môže v nevyhnutnom rozsahu a ak je to vo verejnom záujme a) zriaďovať a prevádzkovať verejné siete a stavať ich vedenia na cudzej nehnuteľnosti, b) vstupovať v súvislosti so zriaďovaním, prevádzkovaním, opravami a údržbou vedení na cudziu nehnuteľnosť, c) vykonávať nevyhnutné úpravy pôdy a jej porastu, najmä odstraňovať a okliesňovať stromy a iné porasty ohrozujúce bezpečnosť a spoľahlivosť vedenia, ak to po predchádzajúcej výzve neurobil vlastník alebo užívateľ pozemku.

37. Podľa ust. § 66 ods. 2 ZEK v znení účinnom od 01.01.2018, povinnosti zodpovedajúce oprávneniam podľa odseku 1 písm. a) sú vecnými bremenami viaznucimi na dotknutých nehnuteľnostiach. Návrh na vykonanie záznamu do katastra nehnuteľností podá podnik. Ak dôjde k prevodu alebo prechodu vlastníctva siete alebo jej časti, vo vzťahu ku ktorej vznikli oprávnenia podľa odseku 1, oprávnenia podľa odseku 1 prechádzajú na nového vlastníka, ak je podnikom.

38. Podľa ust. § 66 ods. 6 ZEK v znení účinnom od 01.01.2018, na účely odseku 1 sa verejný záujem posudzuje najmä podľa toho, či

- a) sieť slúži alebo má slúžiť na poskytovanie služieb s použitím frekvencií pridelených individuálnym povolením,
- b) sa sieť poskytuje alebo má poskytovať na celom území Slovenskej republiky,
- c) prostredníctvom siete je alebo má byť poskytovaná verejná telefónna služba vrátane plnenia povinností podľa § 41,
- d) je alebo má byť prostredníctvom siete poskytovaná univerzálna služba,
- e) sieť je alebo má byť prepojená podľa § 27, alebo
- f) sieť je alebo má byť súčasťou siete novej generácie a naplňať ciele národnej stratégie schválenej vládou.

39. Podľa ust. § 66 ods. 7 ZEK v znení účinnom od 01.01.2018, ak ide o verejné siete novej generácie a ich vedenia, ktoré sú umiestnené pod zemským povrchom a ktoré sú alebo majú byť využívané podnikom, ktorý má pridelené frekvencie individuálnym povolením, poskytuje sieť na celom území Slovenskej republiky alebo naplňa ciele národnej stratégie schválenej vládou a zároveň je prepojený s iným podnikom podľa § 27 a plní povinnosti podľa § 41, úrad na žiadosť podniku potvrdí, že existujú skutočnosti, ktoré sa posudzujú na účely odseku 1.

40. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že zriaďovať a prevádzkovať verejné siete a stavať ich vedenia na cudzej nehnuteľnosti môže podnik v nevyhnutnom rozsahu a ak je to vo verejnom záujme. Na účely posúdenia otázky verejného záujmu zákon s účinnosťou od 01.01.2018 bližšie špecifikuje podmienky, ktoré musia byť splnené, aby bolo možné dospieť k záveru, že zriadenie a prevádzkovanie siete je vo verejnom záujme. Tieto podmienky sú špecifikované v § 66 ods. 6 v znení účinnom od 01.01.2018. Z uvedeného dôvodu nie je správny záver súdu prvej inštancie, že zákon neobsahuje kritériá, ktoré pre potreby posúdenia verejného záujmu v prípade budovania sietí je potrebné zohľadniť.

41. Rovnako aj § 66 ods. 7 ZEK v znení účinnom od 01.01.2018 ucelene zastrešuje otázku posúdenia skutočností, ktoré sa posudzujú na účely ustálenia otázky verejného záujmu.

42. V prejednávanom spore však súd prvej inštancie neskúmal, či sú splnené podmienky podľa § 66 ods. 6,7 ZEK pre záver o výkone práva žalovaného vo verejnom záujme. Súd nezistoval, či sieť

vybudovaná žalovaným slúži alebo má slúžiť na poskytovanie služieb s použitím frekvencií pridelených individuálnym povolením, ani či sa sieť žalovaného poskytuje alebo má poskytovať na celom území Slovenskej republiky, či prostredníctvom siete je alebo má byť poskytovaná verejná telefónna služba vrátane plnenia povinností podľa § 41 ZEK. Rovnako súd neskúmal, či je alebo má byť prostredníctvom siete žalovaného poskytovaná univerzálna služba, sieť je alebo má byť prepojená podľa § 27 ZEK, alebo či sieť je alebo má byť súčasťou siete novej generácie a naplňovať ciele národnej stratégie schválenej vládou.

43. Jeho záver o zriadení a prevádzkovaní verejnej siete žalovaným vo verejnom záujme tak (odhliadnuc od toho, že táto otázka už bola právoplatne vyriešená v inom konaní), nemá podklad vo vykonanom dokazovaní.

44. Pri posúdení otázky verejného záujmu nestačí iba poukázať na uznesenie vlády SR, ktorým bola schválená národná stratégia pre široko pásmový prístup v Slovenskej republike. Je nepochybné, že zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu EURÓPA 2020 a umožnenie prístupu vysoko rýchlostnému internetovému pripojeniu pre všetkých občanov, verejnú správu, podnikateľský sektor i tretí sektor je vysoko šľachetný cieľ, a teda vo verejnom záujme, avšak je nevyhnutné posúdiť konkrétne okolnosti, za ktorých poskytovateľ poskytuje telekomunikačné služby pri prevádzkovaní verejnej siete (ako tomu bolo v konaní sp. zn. 16C/348/2015).

45. Úlohou súdu prvej inštancie bude preto opätovne posúdiť otázku výkonu práva žalovaného zriaďovať a prevádzkovať verejné siete a stavať ich vedenia na cudzej nehnuteľnosti vo verejnom záujme, v kontexte vyššie uvedených skutočností, resp. špecifikovaných v ust. § 66 ods. 6,7 ZEK (v znení účinnom od 01.01.2018), ak budú preukázané zmeny (skutkové alebo právne), rozhodné z hľadiska vzniku zákonného vecného bremena.

46. V neposlednom rade bude úlohou súdu rovnako skúmať aj to, či žalovaný zriadil a prevádzkuje verejné siete na cudzej nehnuteľnosti v nevyhnutnom rozsahu.

47. K uplatnenému nároku na úroky z omeškania odvolací súd uvádza nasledovné:

48. Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní (§ 517 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka).

49. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

50. Ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal (§ 563 Občianskeho zákonníka).

51. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia je zrejmé, že splatnosť pohľadávky môže byť dohodnutá v zmluve, určená v právnom predpise alebo rozhodnutím súdu. Ak však čas plnenia nebol určený žiadnym z týchto spôsobov, má právo určiť čas plnenia veriteľ. Vo všeobecnosti teda platí, že splatnosť dlhu nadväzuje na veriteľovo požiadanie, aby dlžník plnil. Iná splatnosť dlhu musí byť medzi stranami dohodnutá, určená právnym predpisom alebo súdnym rozhodnutím. Vyššie citované zákonné ustanovenie ukladá dlžníkovi povinnosť plniť v deň nasledujúci potom, ako ho o plnenie veriteľ požiadal. Ak veriteľ vo výzve určí čas plnenia, pohľadávka sa stane splatnou uplynutím tejto lehoty. Za výzvu sa považuje aj návrh na začatie súdneho konania podaný veriteľom. V takomto prípade dlh sa stane splatným v deň po doručení návrhu dlžníkovi. Ak dlžník nesplní svoj dlh nasledujúci deň po dni, kedy bol na plnenie vyzvaný, resp. do konca lehoty poskytnutej veriteľom vo výzve na plnenie, bude v omeškaní s plnením a veriteľovi vzniká právo na zaplatenie úrokov z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ, ak nie je dlžník podľa zákona povinný platiť poplatok z omeškania.

52. Keďže v Občianskom zákonníku pri nárokoch na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je ustanovený čas splnenia, treba podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, je povinný bezdôvodné obohatenie vydať prvý deň

potom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie, resp. do konca lehoty, ktorá mu bola vo výzve na plnenie určená. Forma výzvy predpísaná pritom nie je, ale v záujme právnej istoty bude vhodné zachovať písomnú formu. Ak nedošlo požiadanie dlžníkovi už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu. Dňom zročnosti pohľadávky uplatnenej v žalobe nebude deň nasledujúci po podaní žaloby na súde, ale deň po doručení tejto žaloby žalovanému (R 27/1977).

53. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaný je v omeškaní s povinnosťou vydať bezdôvodné obohatenie vtedy, keď túto povinnosť nesplní v deň nasledujúci potom, kedy ho žalobca požiadal o vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. ho nesplní v posledný deň lehoty určenej vo výzve na plnenie. Od tohto dňa je možné od neho požadovať úroky z omeškania.

54. V prejednávanej spore žalobca v konaní doposiaľ nepreukázal doručenie výzvy na plnenie žalovanému. Preto za prvú výzvu na plnenie možno považovať až doručenie žaloby žalovanému 20.04.2018, za predpokladu, že žalobca nepredloží dôkaz o tom, že vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia skôr. Žalovaný teda mal plniť nasledujúci deň, t.j. 21.04.2018 a keďže tak neurobil, dostal sa dňom nasledujúcim, t. j. 22.04.2018 do omeškania.

55. V prípade, ak súd prvej inštancie po opätovnom preskúmaní veci dospeje k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná, je potrebné, aby pri posúdení omeškania žalovaného vychádzal z vyššie vysloveného právneho názoru.

56. Odvolací súd záverom poznamenáva, že zápis zákonného vecného bremena v katastri nehnuteľností (záznamom) je z pohľadu vzniku zákonného vecného bremena právne bezvýznamný, nakoľko zápis nemá konštitutívny účinok (ale deklaratórny účinok). Evidenčný charakter záznamu nemá vplyv na vznik, zmenu ani zánik práv k nehnuteľnostiam.

57. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok, v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

58. V ďalšom konaní po vrátení veci bude súd prvej inštancie viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu a jeho povinnosťou bude na základe doposiaľ vykonaného dokazovania a prípadne doplneného dokazovania po vrátení veci zistiť, či v žalovanom období nastali také skutočnosti, ktoré by mali za následok vznik zákonného vecného bremena v prospech žalovaného v zmysle § 66 zák. č. 351/2011 Z.z. a v závislosti od týchto zistení potom posúdi (ne)dôvodnosť žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia.

59. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

60. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).